

81.1 EG. Den slutsatsen måste betraktas som en oriktig rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna, eller åtminstone ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, då förstainstansrätten inte klarlagt om uppträdanet avsåg passiv eller aktiv parallellimport.

Förstainstansrätten missuppfattade bevisningen när den fann att de handlingar som diskuteras i punkterna 56–68 i den överklagade domen hade ett otillåtet innehåll. I de handlingarna klagade CD-Contact Data över export till Belgien som stred mot dess exklusiva rättigheter, utnyttjade information om importpriser för att försöka förhandla fram ett bättre pris från Nintendo och hänvisade till "parallellimport" (*grey import*). Det strider mot ordalydelsen i dessa handlingar att finna att de avsåg något annat än en begränsning av aktiv saluföring inom CD-Contact Datas exklusiva territorium eller hur detta företag utövade påtryckningar mot sin leverantör att sänka sina inköpspriser.

Förstainstansrätten gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att handlingarna i fråga styrkte att det förelåg ett avtal i den mening som avses i artikel 81.1 EG. Med tanke på att det inte fanns några handlingar som direkt stödde att det skulle finnas ett avtal, behövde förstainstansrätten klarlägga att det fanns en gemensam vilja att begränsa parallellhandel, vilket fordrade att Nintendo antog en unilateral policy för att uppnå ett konkurrensbegränsande mål, vilket tog sig uttryck i ett underförstått eller uttryckligt erbjudande till CD-Contact Data att uppnå detta mål gemensamt med Nintendo samt åtminstone tyst samtycke från CD-Contact Data. Förstainstansrätten har inte klargjort att dessa kriterier är uppfyllda.

Vidare klargjorde förstainstansrätten inte på ett korrekt sätt att CD-Contact Data samtyckte till Nintendos unilaterala policy. Den underlät i synnerhet att beakta relevansen CD-Contact dats faktiska varuexportgenom att hänvisa till rättspraxis avseende horisontella avtal, trots att sådan faktisk export enligt fast rättspraxis kan kasta tvivel över att distributören, vid vertikala avtal, faktiskt samtyckt till en otillåten policy att förhindra parallellhandel.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 14 juli 2009 — Förfarande avseende utvisning av Gaetano Mantello

(Mål C-261/09)

(2009/C 220/50)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland)

Part i målet vid den nationella domstolen

Tilltalad: Gaetano Mantello

Tolkningsfrågor

- 1) Ska frågan huruvida det föreligger "samma gärning", i den mening som avses i artikel 3.2 i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾ (EGT L 190, s. 1), avgöras med hänsyn till
 - a) den utfärdande medlemsstatens lagstiftning,
 - b) den verkställande medlemsstatens lagstiftning, eller
 - c) en självständig unionsrättslig tolkning av begreppet "samma gärning"?
- 2) Utgör olaga import av narkotika "samma gärning", i den mening som avses i artikel 3.2 i rambeslutet, som deltagande i en organisation för olaglig narkotikahandel när de myndigheter som leder utredningen vid den tidpunkt då dom meddelades avseende denna import hade uppgifter och bevis som stöder en stark misstanke om ett sådant deltagande, men av utredningstaktiska skäl dock underlät att lägga fram dessa uppgifter och bevis inför rätten och således att väcka åtal för detta deltagande?

⁽¹⁾ EGT L 190, s. 1

Överklagande ingett den 14 juli 2009 av Edwin Co. Ltd av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 14 maj 2009 i mål T 165/06, Elio Fiorucci mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-263/09 P)

(2009/C 220/51)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Edwin Co. Ltd (ombud: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K.P. Muraro, M. Balestrierio, avvocati)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Elio Fiorucci

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen, och

— förplikta Elio Fiorucci att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna eller, för det fall överklagandet avvisas vilket klaganden emotsätter sig, besluta om skadestånd för dem.